

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/143/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816206904
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6816206904.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu ANTIK Telecom s.r.o., IČO: 36 191 400, so sídlom v Košiciach, Čárskeho 10, 040 01, zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman spoločnosť s ručením obmedzeným, IČO: 36 588 725, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, 040 01, proti žalovanej A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A., B. XXX, XXX XX, t.č. bytom v E., X. X, XXX XX, adresa pre doručovanie poštových zásielok A. XX, XXX XX E., o zaplatenie 181,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 6Csp/118/2016-46 zo dňa 07.02.2017 do výrokov o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku **z r u š u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 181,72 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 31,92 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 37,45 Eur od 16.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 37,45 Eur od 16.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 37,45 Eur od 18.01.2016 do zaplatenia, zo sumy 37,45 Eur od 18.02.2016 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za návrh a náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (druhý výrok) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 48,71 Eur (z toho 16,50 Eur súdny poplatok a 32,21 Eur trovy právneho zastúpenia) na účet advokáta žalobcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok).

1.1 Z jeho odôvodnenia vyplýva, že pri posudzovaní veci podľa § 44 ods. 1, 4 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách po zistení skutkového stavu mal za preukázané, že žaloba o zaplatenie mesačných poplatkov za poskytovanie služieb - pripojenia k sieti internetu a k verejnej telefónnej sieti - je dôvodná v plnom rozsahu, a preto jej vyhovel, a to aj ohľadom príslušenstva.

1.2. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“). Predmetom konania je drobný spor; žalobca podáva opakovane rovnako formulované návrhy v skutkovo a právne totožných nekomplikovaných veciach, v ktorých v podstate úkon prevzatia a prípravy zastúpenia vo viacerých takto hromadne podaných veciach splyva do jedného. Vypracovanie takto hromadne podaných žalôb spočíva v prepísaní niekoľkých údajov, týkajúcich sa osoby žalovaného a skutkového deja (niekoľko údajov o uzatvorenej zmluve, výška žalovanej sumy, výška úroku z omeškania a dátum omeškania) a je spravidla zabezpečené automatizovane softvérovými aplikáciami, s čo najmenším podielom ľudskej práce. Preto nie je dôvodné, aby v takýchto veciach bola náhrada trov konania počítaná výlučne podľa § 10 a § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte aj len „Vyhláška“), t.j. za každý úkon právnej služby samostatne. Z podobnej filozofie vychádza

napr. ustanovenie § 14b českej vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odmenách advokátov, podľa ktorého odmena advokáta v podobných prípadoch, napr. vo veci s tarifnou hodnotou od 30.000,- Kč do 50.000,- Kč, je stanovená paušálnou sumou 500,- Kč za úkony právnej služby do podania návrhu (t.j. spravidla dva až tri úkony: prevzatie zastúpenia, predžalobná výzva a podanie návrhu), za ktoré štandardná odmena podľa § 7 zmienenej vyhlášky predstavuje pri tarifnej hodnote 50.000,- Kč sumu 6200,- Kč (pri dvoch úkonoch), resp. 9.300,- Kč (pri troch úkonoch); reálny nárok na náhradu trov právneho zastúpenia tak predstavuje napr. len 5,5 - 8% štandardnej odmeny advokáta resp. 1 - 1,66 % tarifnej hodnoty predmetu sporu. Tiež podľa bodu 29 preambuly nariadenia ES č. 861/2007 by mal súd nariadiť, aby žalovaný bol povinný zaplatiť iba trovy konania, vrátane napríklad aj všetkých nákladov, vyplývajúcich zo skutočnosti, že sa žalobca nechal zastupovať advokátom, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky, alebo ktoré sú nevyhnutné. Z uvedených dôvodov preto o nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za návrh a náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, pričom takto priznaná náhrada trov právneho zastúpenia bude predstavovať 1/3 štandardnej odmeny advokáta (prevzatie zastúpenia, predžalobná výzva, podanie žaloby).

1.3. Z dôvodu hospodárnosti konania súd týmto rozsudkom rozhodol okrem nároku na náhradu trov konania aj o výške trov. Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania je však podľa § 357 písm. m) C.s.p. prípustné len do časti výroku o nároku na náhradu trov konania (a nie aj proti výške); časť výroku o výške náhrady trov konania však ako závislý výrok nenadobudne právoplatnosť skôr ako výrok o nároku na náhradu trov. V prípade zmeny výroku o nároku na náhradu trov konania odvolacím súdom o výške náhrady trov konania rozhodne znovu súd prvej inštancie samostatným uznesením. Výška náhrady trov konania predstavuje zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby 18,26 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky), paušálna náhrada nákladov 8,58 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a DPH 20 % vo výške 5,37 Eur (§ 18 ods. 3 vyhlášky), trovy právneho zastúpenia teda spolu predstavujú 32,21 Eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do druhého a tretieho výroku, t.j. o náhrade trov konania (rozsah a výška trov konania) podal žalobca včas odvolanie s odkazom na § 355 ods. 1 C.s.p. a § 357 písm. m) C.s.p. a z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., teda preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že zaviazá žalovanú nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v rozsahu 100 %.

2.1 Okresný súd nesprávne právne vec posúdil, keď rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 257 C.s.p.. Ustanovenie o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa bolo súdom prvej inštancie nesprávne aplikované, pretože nezodpovedá zistenému skutkovému stavu. Okresný súd neuviedol náležité a dostatočné dôvody, preukazujúce záver, na ktorých založil svoje rozhodnutie o rozsahu náhrady trov konania. Naopak, rozhodnutie obsahuje len sumár domniek s poukazom na právny poriadok iného štátu. Aplikovaná dôvodová správa k zákonu č. 384/2008 Z.z. ohľadne § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 257 C.s.p.) odzrkadľuje snahu zákonodarcu implementovať ustanovenia pre európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu do právneho poriadku Slovenskej republiky. V takýchto veciach hlavným cieľom zákonodarcu bolo vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a zamedzenie uspokojovania trov advokáta, ktoré niekoľkonásobne prevyšovali samotnú vymáhanú pohľadávku. Vo svetle takéhoto zámeru zákonodarcu je potom zrejmé, že rozhodujúcim pre použitie tejto úpravy je najskôr zistenie pomeru výšky požadovanej náhrady trov konania ku výške uplatňovanej pohľadávky a následné vyhodnotenie, či tu ide o stav neprimeranosti takýchto súm.

2.2. Neprimeranosť zásadne znamená až taký prípad, v ktorom požadovaná náhrada trov konania značne prevyšuje uplatnenú pohľadávku. Preto žalobca nesúhlasil s uplatnenou analógiou súdom prvej inštancie českej vyhlášky o odmenách advokátov č. 177/1966 Sb. § 14b, pretože je súčasťou iného právneho poriadku a slovenský zákonodarcu v dôvodovej správe k zákonu dostatočne zrozumiteľne určil predpoklady aplikácie § 257 C.s.p. na konkrétne konanie.

2.3. Keďže § 257 C.s.p. dôvody hodné osobitného zreteľa v žiadnom ustanovení nedefinuje, je možné za takéto dôvody považovať v zásade akékoľvek dôvody na strane akéhokoľvek účastníka konania. Aplikácia tohto ustanovenia však musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd okrem iného prihliadať aj na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Zákonná dikcia vyžaduje pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu naplnenie dvoch podmienok a to: musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súbežne musí ísť o výnimočné

okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Pritom je potrebné brať do úvahy aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť aj na postoj účastníkov v konaní. Typová jednoduchosť žaloby, ako aj hodnota a predmet sporu, nemôžu byť dostatočnými dôvodmi pre rozhodnutie o rozsahu náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p..

2.4. Žalobca nesúhlasil s konštatovaním súdu, že príprava zastúpenia v tejto veci z hľadiska časovej a odbornej náročnosti je porovnateľná s náročnosťou prípravy zastúpenia v iných štandardných sporoch, založených na žalobe o plnenie. V každom individuálnom prípade je nevyhnutné skúmať, aké nároky žalobcovi z konkrétnej zmluvy s jeho zákazníkom vznikli. V prejednávanom prípade žalobca poskytoval žalovanej viaceré služby, ktorých podmienky poskytovania sú rozdielne a na ich poskytovanie sa vzťahujú odlišné osobitné právne predpisy, ktorých znalosť pri zastupovaní žalobcu v súdnom konaní je nevyhnutná. Právny zástupca žalobcu si musel v rámci prípravy zastúpenia pred podaním tejto žaloby overiť a zistiť skutočnosti, potrebné pre uplatnenie konkrétnych nárokov žalobcu na základe tejto žaloby, a tiež sa zaoberať procesnými otázkami žaloby. Prevzatie zastúpenia a podanie žaloby v danom prípade vyžadovali individuálny prístup s dôslednou prípravou a časový priestor, ako aj odborné znalosti, ktoré zodpovedajú výške uplatnených trov právneho zastúpenia a nie sú výsledkom práce automatizovanej softwarovej aplikácie, ako to uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

2.5. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 25.05.2010 sp. zn. III. ÚS 144/2010 - 26.

2.6. Právny názor súdu prvej inštancie nemôže obstať, pretože nekorešponduje s princípmi spravodlivosti. Nepriznaním náhrady trov konania v rozsahu 100 % došlo k znehodnoteniu úspechu žalobcu v súdnom konaní, ako aj k zníženiu efektívnej súdnej ochrany.

2.7. Žalobca nie je subjektom, poskytujúcim pôžičky, na ktorých zarába, ale prevádzkovateľom telekomunikačných služieb, ktorých poskytovanie je spojené aj s vynakladaním nákladov, napr. na prevádzkovanie a údržbu sietí a zabezpečovanie funkčnosti poskytovanej služby a svojou činnosťou ani právnym zastúpením sa neobohacuje na úkor svojich zákazníkov, ak podáva žalobu proti neplatičom. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch o trovách konania (druhy a tretí výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. b/, d/ C.s.p. zrušil a vec v súlade s § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (v druhom výroku).

5. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je jej povinná neúspešná strana nahradiť. Len v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 C.s.p.), čím možno zmierniť dôsledky právnych noriem, upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

5.1 Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila. V takýchto prípadoch súd prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp.zn. II. ÚS 563/2011-14, a prispôbené novej právnej úprave).

5.2. Výnimočnosť prípadu môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu; rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. sa nesmie javiť ako neprimeraná

tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom; súd je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 C.s.p. nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.01.2010, sp.zn. 2 M Cdo 17/2009).

5.3. Najvyšší súd SR v uznesení z 18.01.2012 pod sp. zn. 6 M Cdo 5/2011 uviedol, že ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. (§ 257 C.s.p.) neslúži k zmiernovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil; rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto bude javiť spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností, súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu, s okolnosťami uplatnenia nároku a pod..

6. Odvolanie žalobcu je dôvodné; krajský súd súhlasí s názorom odvolateľa, že ustanovenie § 257 C.s.p. o dôvodoch hodných osobitného zreteľa bolo súdom prvej inštancie nesprávne aplikované, pretože nezodpovedá zistenému skutkovému stavu; okresný súd neuviedol náležité a dostatočné dôvody, preukazujúce záver, na ktorých založil svoje rozhodnutie o rozsahu náhrady trov konania. V predmetnom prípade pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval patriace mu práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Aj keď rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania nepredstavuje prekvapivé rozhodnutie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 112/2013 zo dňa 01.10.2013), zmena napadnutého výroku rozhodnutia okresného súdu (druhý výrok) by predstavovala porušenie princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 145/2004 zo dňa 01.11.2005, sp.zn. 2Cdo 199/2007 zo dňa 26.02.2008, sp.zn. 3Cdo 158/2009 zo dňa 07.10.2009). Odvolací súd preto tento nedostatok nemôže v odvolacom konaní napraviť.

7. Krajský súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v druhom aj v treťom výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 C.s.p.; v druhom výroku vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p..

8. Po vrátení veci v ďalšom konaní okresný súd rozhodne o všetkých trovách konania v súlade so zákonom: najprv o nároku na náhradu trov konania, a to prvostupňového aj odvolacieho (§ 396 ods. 3 C.s.p.), pričom sa vysporiada aj s dôvodmi, uvedenými žalobcom v odvolaní.

8.1. Okresný súd v treťom výroku rozhodol o výške náhrady trov konania a odôvodňoval svoj postup hospodárnosťou konania. Tento jeho postup nebol správny a bol v rozpore s platnou právnou úpravou. Nesprávnym procesným postupom pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie porušil práva žalobcu na spravodlivý proces, preto odvolaciemu súdu neostala iná možnosť, ako jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti ako rozhodnutie, na vydanie ktorého dôvody neexistovali, bez ďalšieho zrušiť.

9. Krajský súd považuje za potrebné ešte poukázať na procesné pochybenie okresného súdu, keď odvolanie žalobcu doručoval žalovanej len na vedomie, a nie na vyjadrenie v lehote nie kratšej ako 10 dní tak, ako to ukladá ustanovenie § 373 ods. 3 C.s.p..

10. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).